*शृङ्गीकनक n. *zu Schmucksachen dienendes Gold.*

शृङ्गीविष *eine best. Pflanze mit giftiger Knolle* Suçr. 2,252,6.

शृङ्गीश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha.

शृङ्गेरिपुर n. N. pr. einer *Stadt.* Eine Corruption शृङ्गगिरिपुर.

शृङ्गेरीमठ m. N. pr. einer Oertlichkeit.

शृङ्गेश्वर m. *desgl.*

शृङ्गोत्पादन Adj. *Hörner erzeugend;* m. *ein solcher Spruch.*

शृङ्गोत्पादिनी f. N. pr. einer Jakshiṇi, die *Hörner erzeugt* und Menschen in Thiere verwandelt.

*शृङ्गोष्णीष m. *Löwe.*

*शृङ्ग्य Adj. *hornartig.*

शृङ्खाणिका f. *Rotz.*

शृत 1) Adj. s. u. 1. श्रा. — 2) n. *Gekochtes*, speciell *gekochte Milch.*

शृतंकाम Adj. *gekochte Milch liebend.*

शृतंकर Nom. ag. *der da gar kocht.*

शृतंकार m. Pl. Bez. *von Sprüchen, in denen das Wort* शृत *vorkommt*, Âpast. Çr. 12,19,4. 13,2,7. 14,10,6.

शृतंकृत्य Adj. *gar zu kochen.*

शृतत्व n. *das Gekochtsein.*

शृतपा Adj. *gekochte Milch trinkend.*

शृतपाक Adj. *gar gekocht.*

शृतम् Adv. mit कर् *gar kochen.* शृतंकृत्य, शृतंकृत (TBr. 3,7,9,3).

शृतशीत Adj. *gekocht und wieder abgekühlt* Âpast. Çr. 12,14,12.

शृतातङ्क Adj. *in gekochter Milch zum Gerinnen zu bringen* Âpast. Çr. 11,21,8. 13,9,6. 16,27.

शृतावदान n. *ein Holz zum Zertheilen des* Puroḍâça.

शृतोष्ण Adj. *gekocht und noch heiss* Bhâvapr. 2,42.

*शृधु m. 1) *After.* — 2) = बुद्धि.

शृध्या f. *Frechheit, Trotz.*

*शेकु und *शेकुष्ठ P. 8,3,97.

शेखर 1) m. *a) Scheitel.* — *b) Gipfel* eines Berges 168,28. — *c) ein auf dem Scheitel getragener Kranz,* — *Schmuck, Diadem* 292,17. 322,25. — *d)* am Ende eines Comp. *das Beste, Schönste.* Nom. abstr. °ता f. Vikramâṅkaḱ. 17,2. — *e) ein best. Eingangsvers in einem Gesange.* — *f)* Titel eines grammatischen Werkes Opp. Cat. 1. °व्याख्या f. ebend. — 2) *f. ई *Vanda Roxburghii* Râǵan. 5,66. — 3) *n. *a) Gewürznelke* Râǵan. 12,85. — *b) die Wurzel der Moringa pterygosperma.*

शेखरक m. N. pr. eines Mannes Nâgân. 31,18 (44,8).

शेखरज्योतिस् m. N. pr. eines Fürsten.

शेखरय् 1) °यति *zum Diadem machen* Govardh. 525. — 2) शेखरित *a) zum Diadem gemacht, als Diadem dienend.* — *b) an der Spitze verziert mit* (im Comp. vorangehend) Çiç. 5,63.

शेखरापीडयोजन n. Bez. *einer der 64 Künste.*

1.*शेखरी f. s. u. शेखर.

2. शेखरी Adv. 1) mit कर् *zu einem Diadem machen* Kâd. 259,21 (423,21). — 2) mit भू *zum Diadem werden.*

शेखरीभाव n. *das zu einem Diadem Werden* Bâlar. 123,16.

*शेट Trik. 2,6,16 fehlerhaft für खेट.

शेड Râǵat. 4,690 und शेडु 8,578 wohl N. pr. einer Oertlichkeit.

*शेणवी und शेणा f. *understanding, mind, intellect.* Vgl. रत्नशेणा.

शेत्य Adj. Tâṇḍya-Br. 7,10,13 nach dem Comm. = शेतव्य.

शेप m. 1) *das männliche Glied.* — 2) *Schwanz.*

शेपस् n. 1) *das männliche Glied.* — 2) *Hodensack* oder *Testikel.*

शेपर्कर्षण Adj. (f. ई) *die Ruthe steif machend.*

*शेपाल m. n. *Vitex Negundo.*

शेप्य 1) in मयूरशेप्य. 2) f. श्रा in वत्स° Kauç. 48 nach Dârila = वत्सस्य शेपसंवेष्टनं चर्म.

(शेप्यावत्) शेपिम्नावत् Adj. *penîtus.*

शेफ m. 1) *das männliche Glied.* — 2) *Hodensack;* Du. *die Hoden.*

शेफस् n. *das männliche Glied.* शेफःस्तम्भ m. *erectio penis* (als krankhafte Erscheinung).

*शेफालि, शेफालिका (Râǵan. 4,157. Bhâvapr. 1, 205. Harshaḱ. [ed. Bomb.] 57,19. Kâd. 2,98,7 [120, 15]. Vâsav. 265,1) und शेफाली f. *Vitex Negundo.* शेफालिका soll auch die *Frucht* bezeichnen. Nach Mat. med. 189 ist शेफालिका *Nyctanthes arbor tristis.*

शेमुषी f. 1) *Verstand, Einsicht* Râǵan. 20,65. Vâsav. 171,1. °मुष् Adj. Harshaḱ. 57,19. — 2) *Vorsatz, Entschluss, Beschluss.* Am Ende eines adj. Comp. °क Râǵat. 8,2377.

*शेय n. impers. von 2. शी.

शेय्य n. in सक्तशेय्य.

शेरभ und शेरभक m. *eine Schlangenart* AV.

*शेल्, शेलति (गतौ). v. l. सेल्.

शेलग m. N. pr. eines Mannes. Vgl. सेलग.

*शेलाय्, °यति gaṇa कण्ड्वादि.

शेलु m. *Cordia Myxa* Mat. med. 317. Râǵan. 11, 205. Karaka 6,23.

शेव 1) Adj. *lieb, werth.* — 2) *m. *a) penis.* — *b) Schlange.* — *c) Fisch.* — 3) *f. शेवा = लिङ्गाकृति.

शेवधि m. *Schatz, Kostbarkeit, Kleinod; Schatz-, Vorrathskammer,* auch so v. a. *unerschöpfliche Menge* (von Gutem und Bösem) Ind. St. 15,380.

शेवधिपा Adj. *Kostbarkeiten bewahrend.*

शेवरक m. N. pr. eines Asura.

शेवल 1) Adj. *schleimig.* — 2) *n. *Blyxa octandra.*

*शेवलदत्त m. ein Mannsname.

*शेवलिक m. Hypokoristikon von शेवलदत्त.

*शेवलिनी f. *Fluss.*

*शेवलिय und *शेवलिल m. = शेवलिक.

*शेवलेन्द्रदत्त m. ein Mannsname.

शेवस् in सुशेवस्.

शेवार m. etwa *Schatzkammer.* Nach Sâj. Adj. *zum Glück führend* (nämlich Opfer).

*शेवाल 1) m. (Dhâtup. 2,8) n. *Blyxa octandra.* — 2) f. ई *Narde* Râǵan. 12,103.

शेवालघोष m. N. pr. eines Berges Ind. St. 15,346.

1.*शेवाली f. s. u. शेवाल.

2.*शेवाली Adv. mit कर् u. s. w.

शेवृध und शेवृधं (einmal) 1) Adj. *lieb, werth.* — 2) m. *eine best. Schlange.*

शेवृधक m. *eine Art Schlange* AV.

(शेव्य) शेविम्न Adj. *lieb, werth.*

शेष्, शेषति *zum Schlangendämon* Çesha *werden* Subhâshitâv. 2614.

शेष 1) m. n. *a) Rest, das Uebrige, Uebriggelassene, Ueberschuss, Rest von* (Loc., Gen. oder im Comp. vorangehend). Bisweilen auch in attributiver Weise mit dem Hauptbegriffe verbunden, z. B. शेषे रात्रौ *während des übrigen Theiles der Nacht.* शेषे *im Uebrigen, in allen anderen Fällen.* Am Ende eines adj. Comp. (f. श्रा) *dem noch ein Rest von — übrig geblieben,* meistens aber in der Bed. *wovon nur* (selten मात्र hinzugefügt) *übrig ist.* — *b) Rest,* so v. a. *was noch zu thun ist, was Einem noch bevorsteht,* insbes. *was noch zu retten ist.* Nomin. mit अस् oder mit Ergänzung der Copula *bevorstehen,* mit अस् und भू *noch zu retten sein;* Acc. mit कर् *übrig lassen,* so v. a. *verschonen,* mit अव-आप् *verschont bleiben.* — *c) Ende, Ausgang, Schluss.* — *d) Ergänzung, Nachtrag.* — *e)* etwa *Erinnerungszeichen* Daçak. 36,9. — *f) Nebensache, Accidenz.* — 2) Adj. (f. श्रा) *a) übrig, reliquus,* auch so v. a. *am Leben geblieben.* m. Pl. *die Uebrigen.* Am Ende eines Comp. *übrig geblieben von.* Bemerkenswerth ist die Verbindung mit einem Partic. praet. pass., das im Abl. steht, in der Regel aber im Comp. vorangeht. देशान्तरं प्रयातेभ्यो ये शेषास्ते *die Wenigen, welche nicht in ein anderes Land gezogen waren;* कृत° *die Wenigen, die dem Tode,*